

**Protokół Nr 18/2020
z posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
z dnia 5 listopada 2020 roku**

Na posiedzeniu obecni według załączonej listy obecności.

Porządek posiedzenia

1. Otwarcie posiedzenia
2. Przyjęcie porządku posiedzenia
3. Przyjęcie protokołów z dnia 27.04.2020 r., 6.07.2020 r., 10.08.2020 r.
4. Rozpatrzenie pisma z dnia 7 września 2020 r.
5. Rozpatrzenia skargi z dnia 8 października 2020 r.
6. Wolne wnioski

Do pkt 1

Posiedzenie otworzył Przewodniczący Komisji Pan Zbigniew Makarewicz. Powitał członków komisji, gości oraz pracowników Urzędu.

Do pkt 2

Przewodniczący Komisji Zbigniew Makarewicz przedstawił porządek posiedzenia.
Do porządku uwag nie zgłoszono i jednogłośnie głosami 3 za został przyjęty.

Do pkt 3

Przewodniczący Komisji Zbigniew Makarewicz odczytał odpowiedź na zapytanie do Burmistrza w sprawie użytkowania samochodu służbowego z dnia 23 września 2020 r. / w załączeniu/

[REDAKTED] powiedział, że złożył 2 zapytania w zakresie wniosku o udostępnienie informacji publicznej i dopiero po tych wnioskach Burmistrz opracował regulamin użytkowania samochodu. Powiedział, że jest to nadużycie a w prywatnej rozmowie telefonicznej w tej sprawie Burmistrz zlekceważył radnego.

Członek Komisji Monika Wałęjko powiedziała, że na podstawie przedstawionych dokumentów Burmistrz ma prawo z racji wykonywanego zawodu dojeżdżać do miejsca pracy samochodem służbowym. I tutaj nie ma prawidłowości, nie ma przesłanek ani dowodów, że korzysta prywatnie poza obowiązkami służbowymi.

Przewodniczący Komisji Zbigniew Makarewicz powiedział, że pismo trafiło do Komisji z Komendy Powiatowej Policji w Gołdapi. Komisja nie jest organem ścigania, nie ma narzędzi zbadać tej sprawy osobiście.

[REDAKTED] powiedział, że zawiadomienie zostało wysłane do KPP, gdyż po rozmowie z Rzecznikiem Dyscypliny Finansów Publicznych stwierdził, że ten proceder, można nazwać kradzieżą publicznych pieniędzy, to nie standard. Dodał, że wg regulaminu samochód powinien być garażowany a stoi pod wiatą. Stwierdził, że brama jest bardzo często otwarta, bo latem o godz. 5-6 rano jeździ robić zdjęcia. Posiada wiele zdjęć z datą i godziną. Powiedział, że samochód powinien stać w garażu na ul. Żeromskiego albo na pl. Zwycięstwa. Dodał, że jeżeli Burmistrz potrzebuje pilnego kontaktu ze społeczeństwem to kilka lat temu Burmistrz zakupił mieszkanie na Jaćwieskiej 11, które stoi kilka lat puste i mógłby tam zamieszkać, by nie naciągać społeczeństwa na codzienne dojazdy.

Przewodniczący Komisji Zbigniew Makarewicz powiedział, że Komisja nie ma uprawnień by śledzić Burmistrza.

[REDAKTED] powiedział, że ten proceder wykorzystywania za poprzednika burmistrza również był codziennością. Burmistrz Tomasz Luto krytykował a robi to samo. zaproponował, by w informatorze gołdapskim umieścić ankietę, by społeczeństwo się wypowiedziało na ten temat. Jeżeli będzie możliwość radny wyprowadzi ludzi na plac z nazwiskami radnych na transparentach. Radnych, którzy zgadzają się na korzystanie samochodu przez Burmistrza, podatki oraz nie biorą udziału w sprawie polepszenia działalności szpitala.

Członek Komisji Monika Wałęjko odpowiedziała, że wg dokumentów i regulaminu prawo nie zostało złamane. Burmistrz ma prawo dojeżdżać do pracy samochodem służbowym. Radna zaprosiła [REDAKTED] do członkostwa w Komisji.

[REDAKTED] powiedział, że trzeba zorientować się czy Burmistrz jest zobowiązany płacić za amortyzację itp. koszty.

Członek Komisji Wioletta Anuszkiewicz powiedziała, że wszystko jest zgodnie z prawem i zapytała radnego, czego dokładnie oczekuje.

[REDAKTED] powiedział, że pismo było skierowane do KPP po sugestii Rzecznika Dyscypliny

Finansów Publicznych z którym przeprowadził osobiście rozmowę telefoniczną. Rzecznik w rozmowie telefonicznej nazwał taki proceder kradzieżą pieniędzy publicznych.

Członek Komisji Wioletta Anuszkiewicz powiedziała, że na dzień dzisiejszy Komisja nie może stwierdzić czy używa samochodu do celów prywatnych.

██████████ powiedział, że zdobędzie informacje o użytkowaniu przez Burmistrza samochodu w celach prywatnych i przedstawi je Komisji.

Przewodniczący Komisji Zbigniew Makarewicz powiedział, że regulamin powstał dosyć późno. Potwierdził, że Burmistrz Gołdapi Tomasz Luto negocjował korzystanie z samochodu służbowego poprzednika. Urząd posiada regulamin użytkowania samochodu służbowego i wszystko jest zgodnie z literą prawa. Zamknął dyskusję i zdecydował, że kontynuacja sprawy odbędzie się po przedstawieniu przez ██████████ dokumentów świadczących o użytkowaniu samochodu w celach prywatnych.

Do pkt 4

Przewodniczący Komisji Zbigniew Makarewicz zapytał, czy ██████████ chce przedstawić swoje stanowisko w tej sprawie jako skarżący.

██████████ odpowiedział, że zachowanie Przewodniczącego Rady Miejskiej było naganne. Został oskarżony przez Przewodniczącego o magiel publiczny podczas sesji, został wyłączony mikrofon by radny nie odpowiedział na nagonkę Burmistrza na jego osobę. Powiedział, że akt oskarżenia przeciwko Burmistrzowi jest złożony w sądzie w Olecku. Według ██████████ Przewodniczący pracował z Burmistrzem, by go zniesławić i zniszczyć autorytet jako radnego.

Przewodniczący Wojciech Hołdyński powiedział, że jedną i drugą stronę poniosły emocje. Padające oskarżenia nie dotyczyły debaty stąd określenie magla, dyskusje nie dotyczyły ogólnej debaty.

Członek Komisji Monika Wałęjko powiedziała, że na szkoleniu Pan Facon powiedział, że sesja jest miejscem do głosowania a rozmowy i wymiana poglądów powinny odbywać się na Komisjach. Ostatnia sytuacja na sesji nie powinna mieć miejsca.

Przewodniczący Wojciech Hołdyński powiedział, że wyciąganie spraw prywatnych na sesji i zachowania niestosowne będą przerywane.

Członek Komisji Wioletta Anuszkiewicz powiedziała, że Komisja nie jest w stanie rozpatrzyć tego sporu, radnych rozliczą mieszkańcy podczas kolejnych wyborów.

Przewodniczący Komisji Zbigniew Makarewicz powiedział, że nie istnieje procedura skargi na radnego gminy. Komisja zostawia sprawę bez rozstrzygnięcia.

Przewodniczący Komisji Zbigniew Makarewicz poddał pod głosowanie stanowisko Komisji o pozostawieniu skargi bez rozpatrzenia.

Członkowie Komisji głosami 3 za zaakceptowali wypracowane stanowisko.

Do pkt 5

Przewodniczący Komisji Zbigniew Makarewicz zwrócił się z prośbą o zainteresowanie się tematem dymu z kominów głównie na ul. Żeromskiego, Podlasia oraz Kościuszki. Wg. informacji mieszkańców tych ulic z niektórych domostw (zwłaszcza ze starych domów) z kominów leci gęsty duszący dym. Prośba, by Straż Miejska przyjrzała się temu problemowi, szczególnie domom z których wychodzi duszący dym.

Na tym zakończono posiedzenie.

Protokołowała
Katarzyna Krusznis

Przewodniczący Komisji
Zbigniew Makarewicz

Makarewicz
Zbigniew

Urząd Miejski w Gołdapi
Plac Zwycięstwa 14
19-500 Gołdap

Gołdap, 26.10.2020 r.

Pan Zbigniew Makarewicz

**Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Gołdapi**

Odpowiadając na pismo z dnia 21.09.2020 r. związanego z cyt. „rozpatrywaniem przez Komisję, Skarg, Wniosków i Petycji pisma [REDAKTOWANE] w sprawie wykorzystywania służbowego samochodu marki Skoda o numerach rejestracyjnych NGO 7T59 do celów prywatnych”, w którym zwraca się Pan z prośbą o ustosunkowanie się do ww. pisma oraz udzielenie informacji w zakresie cyt.:

„1. Czy Urząd Miejski w Gołdapi posiada regulamin użytkowania samochodów służbowych i innych spraw z nimi związanych?

2. Czy Urząd Miejski w Gołdapi zawarł umowę z panem burmistrzem w kwestii użytkowania samochodu służbowego do celów prywatnych?”,

zwracam uwagę na konieczność dołożenia należytej staranności przy kwalifikowaniu przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji pisma [REDAKTOWANE] które pierwotnie zostało skierowane do organów ścigania celem zbadania, czy nie zachodzą przesłanki do uznania, że zostało popełnione przestępstwo z art. 284 § 2 Kodeksu karnego. Zbadanie, czy nie zachodzą znamiona czynu zabronionego należy do wyłącznej kompetencji organów ścigania, a organ stanowiący gminy nie ma żadnych instrumentów prawnych do badania tej kwestii. Rozważenia zatem wymaga czy ww. pismo radnego może być uznane za skargę w rozumieniu ustawy o samorządzie gminnym i przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, a tym samym, czy Rada Miejska w Gołdapi jest uprawniona do zajmowania się tą sprawą.

Wychodząc naprzeciw Państwu oczekiwaniom przedstawiam stan prawny - interpretacje indywidualne dotyczące użytkowania samochodu służbowego w celu przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca wykonywania obowiązków służbowych i z powrotem oraz garażowania w miejscu zamieszkania:

- 1) Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, Sygnatura 0115-KDIT2.4011.51.2019.1.MD, data wydania 23.01.2020 r.,
- 2) Interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, Sygnatura 0112-KDIL3-1.4011.66.2019.2.AN, data wydania 19.04.2019 r.,
- 3) Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach, Sygnatura IBPB-2-2/4511-260/16/AK, data wydania 13.05.2016 r.

Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzić należy, że przejazdy z miejsca zamieszkania do miejsca wykonywania obowiązków służbowych i z powrotem samochodem służbowym, co jest podyktowane charakterem pracy nie stanowią dla Burmistrza Gołdapi przychodu ze stosunku pracy. Przejazdy samochodem służbowym, garażowanie w miejscu zamieszkania, stanowią realizację celu służbowego, jakim jest dbałość o mienie, a także stała gotowość (mobilność) do wykonywania obowiązków służbowych. W związku z czym, powyższe sposoby użytkowania samochodu służbowego kwalifikuje się jako użytkowanie do celów służbowych.

Jednocześnie odpowiadając na zawarte w Pana piśmie pytania uprzejmie informuję, co następuje:

ad. 1. Urząd Miejski w Gołdapi posiada Regulamin korzystania z samochodów służbowych Urzędu Miejskiego w Gołdapi wprowadzony zarządzeniem Nr 645/V/2020 Burmistrza Gołdapi z dnia 28 maja 2020 r. w sprawie Regulaminu korzystania z samochodów służbowych Urzędu Miejskiego w Gołdapi (w załączeniu kserokopia ww. zarządzenia),

ad. 2. Burmistrz Gołdapi, w związku z nieużytkowaniem samochodu służbowego do celów prywatnych oraz zgodnie z zapisami Regulaminu korzystania z samochodów służbowych Urzędu Miejskiego w Gołdapi, nie zawarł ww. umowy.

Z poważaniem

Z up. BURMISTRZA
Sekretarz Gminy Gołdap
mgr Anna Rawinis

Sporządziła Róża Popławska
Sprawdziła Anna Rawinis

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.) oraz § 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz.U. poz. 643) – Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach, działający w imieniu Ministra Finansów, stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z 10 lutego 2016 r. (data otrzymania 18 lutego 2016 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie zaliczania do przychodu pracownika wartości dojazdów samochodem służbowym do/z miejsca zamieszkania z/do miejsca wykonywania obowiązków służbowych – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2016 r. otrzymano ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie zaliczania do przychodu pracownika wartości dojazdów samochodem służbowym do/z miejsca zamieszkania z/do miejsca wykonywania obowiązków służbowych.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny.

Kierownik Urzędu Miasta, tj. Burmistrz Miasta wraz z Zastępcą Burmistrza Miasta są uprawnieni do używania samochodu osobowego wyłącznie do celów służbowych (umowa o współodpowiedzialności materialnej). Obaj pracownicy, którzy posługiwać się będą samochodem służbowym wyrazili zgodę na przyjęcie wspólnej odpowiedzialności materialnej za powierzone mienie (§ 2 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1974 r. w sprawie wspólnej odpowiedzialności materialnej pracowników za powierzone mienie (Dz.U. z 1996 r. Nr 143, poz. 663). Ww. pracownicy przyjęły łącznie wspólną odpowiedzialność materialną za szkody spowodowane niedoborem w powierzonym mieniu z obowiązkiem wyliczenia się. Odpowiedzialność materialna pracowników w odniesieniu do każdego poszczególnego odpowiedzialnego materialnie pracownika wynosi $\frac{1}{2}$ ułamka poniesionej przez pracodawcę szkody (§ 2 umowy o współodpowiedzialności materialnej). Samochód został zakupiony 22 grudnia 2015 r.

Obaj pracownicy zrezygnowali z ryczaftu przysługującego im za korzystanie z samochodów prywatnych. Pracodawca powierzył łącznie mienie ww. pracownikom wyłącznie do celów służbowych. W związku z przyjęciem odpowiedzialności materialnej pracownicy, zgodnie z § 3 umowy o współodpowiedzialności materialnej, zobowiązali się do dbałości o właściwe zabezpieczenie powierzzonego mienia, utrzymywania pojazdu w należyłym stanie technicznym i estetycznym, ścisłego przestrzegania zasad użytkowania powierzzonego pojazdu (określonych w Zarządzeniu Burmistrza Miasta B. – Kierownika Urzędu – z 31 grudnia 2015 r.), ewidencjonowania zgodnie ze stanem faktycznym osób korzystających z powierzzonego mienia w sporządzonej w tym celu ewidencji, niezwłocznego pisemnego informowania dysponującego pojazdem o wszelkich dostrzeżonych brakach i uchybieniach w zabezpieczeniu powierzzonego mienia, zachowania należytej staranności przy wykonywaniu ww. pracy i zadań. Ponadto, obaj pracownicy zobowiązali się do rozliczenia z powierzzonego mienia po rozwiązaniu umowy lub po jej wygaśnięciu oraz na każde żądanie pracodawcy i wyrównania na rzecz pracodawcy wszelkich szkód w powierzonym mieniu zaistniałych z winy pracowników.

Obaj pracownicy, zgodnie z § 1 ust. 4 umowy o współodpowiedzialności materialnej, mogą przekazać powierzone mienie do używania w celach służbowych innym osobom zatrudnionym u pracodawcy na podstawie upoważnienia dysponującego w tym wypadku pojazdem. Fakt ten musi być udokumentowany w stosownej ewidencji. Pracodawca zobowiązał się do zapewnienia pracownikom możliwości sprawowania osobistego nadzoru nad powierzonym mieniem przez zapewnienie

swobodnego dostępu do mienia w czasie wykonywania pracy lub określonych czynności w miejscu powierzenia (§ 6 umowy).

Funkcja Burmistrza prawie 30-tysięcznego miasta wymaga wielu spotkań, wizyt, wyjazdów. Można w tym miejscu stwierdzić, że miejscem pracy osoby wybranej na to stanowisko jest obszar całej gminy. Burmistrz, jako Organ Gminy (art. 11a ust. 1 pkt 2, art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1515 ze zm.), kieruje bieżącymi sprawami gminy oraz reprezentuje ją na zewnątrz (art. 31 ustawy o samorządzie gminnym). Jego praca służy zaspokajaniu zbiorowych potrzeb wspólnoty, tzw. zadania własne gminy, których przykładowe wyliczenie zostało wskazane w art. 7 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym. Wielokrotnie występują okoliczności takie, że Kierownik Urzędu jest zmuszony opuścić Urząd w celach odbycia wyjazdu poza obszar gminy. Są to np. spotkania z władzami innych gmin, powiatów, czy województwa, są to spotkania z inwestorami, przedsiębiorcami, w urzędzie marszałkowskim, z konserwatorem zabytków, itd. Burmistrz uczestniczy w różnorodnych spotkaniach organizowanych na i poza obszarem gminy, w różnych godzinach dnia, w tym późno popołudniowych. Spotkania, imprezy, wydarzenia mają charakter różnorodny, np. sportowy, związany ze świętem państwowym, religijnym. W każdym takim wydarzeniu Burmistrz reprezentuje Gminę. Podejmuje działania mające na celu jej promocję. Zdarzają się i takie sytuacje, kiedy Burmistrz udaje się na spotkanie aranżowane bez wcześniejszego wyprzedzenia. Burmistrz spotyka się z lokalnymi mieszkańcami gminy. Kierownik Urzędu odbywa spotkania również w dni wolne od pracy.

Przykładowo, można w tym miejscu przedstawić kalendarz spotkań Burmistrza, które miały miejsce w dniach wolnych od pracy, jak również w inne dni w godzinach popołudniowych:

1. (pt-sb): konferencja „P...” w K.Z.;
2. (sb, nd):
  - a. Hala Widowiskowo-Sportowa, Mistrzostwa Polski. Ceremonia otwarcia mistrzostw – godz. 20.00, wręczenie medali – godz. 16.00;
  - b. Ogólnopolski Festiwal. Koncert – godz. 15.30 wręczenie nagród i wyróżnień;
3. (czw):
  - a. godz. 17.30 – spotkanie w Urzędzie Miasta w sprawie uchodźców;
  - b. godz. 19.30 – biesiada górnicza;

W dniach Międzynarodowe Sympozjum.

4. (sb):
  - a. godz. 14.00 – dekoracja najlepszych uczestników zawodów tradycyjnego konnego biegu myśliwskiego;
  - b. godz. 18.00 – uroczyste otwarcie zawodów strzeleckich z broni pneumatycznej;
5. (czw-sb) – wyjazd do Dortmundu;
6. (nd) godz. 19.00 – koncert na rynku organizowany przez parafię;
7. (pn) godz. 17.00 – jubileusz 50 lat pożycia małżeńskiego i więcej z uczestnictwem 37 par Jubilatów;
8. godz. 12.30 – Msza Św., rozpoczęcie obchodów Międzynarodowego Dnia Niewidomego. Uczestnicy uroczystości udali się następnie do auli – godz. 13.30 – otwarcie wystawy prac plastycznych osób niewidomych i słabo widzących;
9. (sb) – sadzenie żonkili w ramach ogólnopolskiej akcji „Pola Nadziei”;
10. (śr):
  - a. godz. 14.30 – Msza Św.;
  - b. godz. 15.30 – przemarsz pod pomnik „...”;
  - c. godz. 16.30 – otwarcie wystawy;

- d. godz.17.30 – Szkoła Muzyczna;
- 11. (pt):
  - a. godz. 14.00 – oficjalne otwarcie firmy X, rozpoczynającej działalność;
  - b. godz.19.00 – kolacja;
- 12. (śr):
  - a. godz. 18.00 – Msza Św.;
  - b. godz. 19.00 – okolicznościowa akademicka;
  - c. godz. 20.00 – tradycyjna biesiada górnicza;
- 13. (czw) godz. 17.30 – prelekcja;
- 14. (pt) godz. 19.00 – Wieczór Barbórkowy;
- 15. (nd) godz. 16.00 – obchody dnia Świętego Mikołaja;
- 16. (śr) godz. 17.30 – dyskusja publiczna związana z wyłożeniem do publicznego wglądu projektu planu zagospodarowania przestrzennego osiedla;
- 17. (pt) godz. 16.00 – Zjazd Delegatów;
- 18. (sb):
  - a. godz. 15.30 – Hala Widowiskowo-Sportowa, spotkanie opłatkowe;
  - b. godz. 16.00-18.00 – Jubileuszowy Memoriał, Aula. Zwycięzcom wręczono nagrody i dyplomy.
- 19. (nd):
  - a. godz. 11.00 – Mikołajowy Turniej Judo, Hala Widowiskowo-Sportowa;
  - b. godz. 14.00 – turniej tańca towarzyskiego;
  - c. godz. 15.30 – Msza Św. W Kościele X;
  - d. godz. 17.00 – Msza Św. W Kościele Y;
- 20. (wt) godz. 16.00 – uroczysta gala z udziałem ambasadorów;
- 21. (śr) godz. 17.00 – spotkanie wigilijne;
- 22. (czw) godz. 15.00 – Jubileusz 10-lecia Stowarzyszenia Kulturalnego, spotkanie wigilijne w Szkole Podstawowej;
- 23. (pt) godz. 16.00 – spotkanie wigilijne w V;
- 24. (sb) godz. 15.00 – spotkanie wigilijne w X;
- 25. (nd) godz. 9.30-13.00 – spotkanie wigilijne w Y;
- 26. (śr) godz. 14.00 – spotkanie wigilijne w Z;
- 27. (czw)godz. 23.55 – przemowa noworoczna.

Burmistrz Miasta musi być dyspozycyjny o każdym czasie, w tym nawet w późnych godzinach nocnych w sytuacjach podwyższonego stanu gotowości z uwagi na zbliżające się zagrożenie dla mieszkańców gminy (por. art. 31a, 31b ustawy o samorządzie gminnym). Charakter zadań służbowych realizowanych przez Kierownika Urzędu powoduje, że musi być dyspozycyjny i mobilny.

Z tego też względu Kierownik Urzędu – Burmistrz Miasta – wykonuje przejazdy samochodem służbowym na trasie miejsce zamieszkania – miejsce wykonywania pracy i odwrotnie. Samochód garażowany jest nocą na zamkniętej posesji Kierownika Urzędu. Miejsce zamieszkania Kierownika Urzędu od siedziby Urzędu Miasta znajduje się w oddaleniu, w obrębie tej samej gminy.

Przy Urzędzie Miasta B. znajduje się kilka stanowisk parkingowych. Parking znajduje się na tzw. dziedzińcu Urzędu i na noc przymykana jest brama. Z placu parkingowego korzysta jednostka organizacyjna „B...” sp. z o.o. (spółka komunalna), gdzie również znajduje się jej siedziba. Z placu parkingowego korzystają również pracownicy Straży Miejskiej. Samochody służbowe Straży Miejskiej zostawiane są na noc na tym parkingu; odstawiane na parking najpóźniej do godz. 23.00 (w dniach od poniedziałku do soboty). Zainstalowane dwie kamery, obejmują swym zasięgiem cały dziedziniec.

Obok budynku Urzędu Miasta znajduje się murowany zamknięty garaż. Garaż ten nie jest dostosowany do parkowania ww. samochodu służbowego z uwagi m.in. na jego wysokość. W chwili obecnej parkuje tam inny samochód służbowy. Wjazd do tego garażu jest dość specyficzny (stromy zjazd z góry, ograniczenie ścianami z dwóch stron). Wjazd do tego garażu omawianym samochodem będzie wiązał

się z dokonaniem zarysowań zderzaka i dachu, co jest niedopuszczalne. Garaż nie jest objęty zasięgiem kamer. Garaż nie jest ogrodzony. Dostęp do niego jest bezpośrednio z ulicy. Przebudowa tego garażu jest utrudniona, albowiem wiąże się m.in. z uzyskaniem zgody konserwatora zabytków (garaż wchodzi w skład budynków – budynek Urzędu Miasta – objętych opieką konserwatorską). Zostawianie samochodu na noc na parkingu na dziedzińcu Urzędu Miasta wiąże się ze znacznym ryzykiem. Na parking może teoretycznie dostać się „każdy”.

Zasady korzystania z samochodów służbowych będących w dyspozycji Urzędu Miasta B. zostały określone w Zarządzeniu Burmistrza Miasta B. – Kierownika Urzędu – z 31 grudnia 2015 r. Pracodawca dysponuje trzema samochodami służbowymi. Samochody te mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów służbowych związanych z wykonywaniem funkcji, zadań i obowiązków służbowych przez osoby zatrudnione w Urzędzie. Samochody służbowe służą wyłącznie do jazdy w celach służbowych na terenie miasta B. Wyjazd poza granice miasta wymaga polecenia służbowego (delegacji). Omawiany samochód służbowy przeznaczony jest głównie na potrzeby wyjazdów służbowych Burmistrza i Zastępcy Burmistrza. W przypadku, gdy wymienione osoby nie korzystają z samochodu, może on być wykorzystywany do wyjazdów służbowych przez pozostałych pracowników Urzędu – stosowna adnotacja w karcie pojazdu (§ 2 ust. 1-3 Zasad korzystania z samochodów służbowych będących w dyspozycji Urzędu Miasta B. ustalonych Zarządzeniem z 31 grudnia 2015 r.). Osoby kierujące pojazdem służbowym ponoszą odpowiedzialność na zasadach ogólnych za skutki wynikłe z naruszenia przez nich zasad ruchu drogowego (§ 2 ust. 8 Zasad).

Poza godzinami pracy samochody służbowe powinny być parkowane na ogrodzonym parkingu w siedzibie Urzędu w B. Dysponent może korzystać z samochodu służbowego w dni wolne od pracy oraz po godzinach pracy za pisemną zgodą Burmistrza. W uzasadnionych przypadkach Burmistrz może udzielić Dysponentowi pisemnej zgody na parkowanie samochodu w innym miejscu, niż na parkingu Urzędu Miasta B. (§ 5 Zasad). Kierownik Urzędu – Burmistrz Miasta – musi wykazywać pełną gotowość do wykonywania swoich obowiązków w różnych porach dnia. Absurdalnym staje się sytuacja, kiedy zmuszony byłby prywatnym samochodem „dostawać się” w późnych godzinach popołudniowych na parking Urzędu, aby móc skorzystać z samochodu służbowego. Charakter pracy, zadań służbowych Burmistrza Miasta wymaga od niego pełnej dyspozycyjności i gotowości. Parkowanie (garażowanie) w miejscu zamieszkania Kierownika Urzędu – Burmistrza Miasta – ma na celu zapewnić pracownikowi mobilność oraz dyspozycyjność w wykonywaniu obowiązków służbowych, jednocześnie umożliwiając mu sprawowanie nadzoru nad powierzonym samochodem.

W związku z powyższym stanem faktycznym zadano następujące pytanie.

Czy wykorzystywanie samochodu służbowego do przejazdu z miejsca zamieszkania pracownika (Kierownika Urzędu – Burmistrza Miasta) do miejsca wykonywania pracy i odwrotnie (garażowanie nocą w miejscu zamieszkania) w stanie faktycznym przedstawionym powyżej stanowi nieodpłatne świadczenie w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a w związku z tym, czy wartość tego świadczenia winna być zaliczana do przychodu pracownika ze stosunku pracy?

Zdaniem Wnioskodawcy, nieuzasadnione byłoby kwalifikowanie wykorzystywania samochodu służbowego przez pracownika (Burmistrza Miasta) w celu dojazdu do pracy i z pracy jako przychodu będącego podstawą do opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Przejazdy są prawidłowym i efektywnym wypełnianiem przez pracownika obowiązków służbowych, więc nie powinny być traktowane jako przychód ze stosunku pracy.

Powyższe potwierdza stanowisko Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z 9 grudnia 2015 r., sygn. ITPB3/4511-210/15-2/JZ. Podobnie Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu w interpretacji indywidualnej z 18 września 2015 r., sygn. ILPB2/4511-1-574/15-2/JK: „(...) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że przydzielenie samochodu służbowego i wyznaczenie miejsca garażowania (parkowania) w „bezpiecznym miejscu”, wynikające z charakteru pracy na danym stanowisku nie stanowi przychodu pracownika ze stosunku pracy, o ile samochód ten jest

wykorzystywany w celach służbowych. W konsekwencji przejazdu z miejsca parkowania do siedziby Wnioskodawcy lub miejsca wykonywania pracy nie generują również przychodu ze stosunku pracy. Przychód ze stosunku pracy nie powstaje bowiem w sytuacji gdy przejazdy z oraz do miejsca parkowania, a także garażowanie (parkowanie) stanowią realizację celu służbowego jakim jest dbałość o powierzone mienie Wnioskodawcy i umożliwiają sprawne i efektywne wypełnianie powierzonych zadań". Jak również Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy w interpretacji indywidualnej z 9 marca 2015 r., sygn. ITPB2/415-1079b/14/RS.

W oparciu o obowiązujące przepisy – zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych – opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych – przychodami, z zastrzeżeniem art. 14-15, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9 i 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, art. 19, art. 25b i art. 30f, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych – za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych. Kwestię dotyczącą określenia przychodu ze stosunku pracy, tj. dotyczącą innych nieodpłatnych świadczeń należy rozpatrywać w kontekście przepisów prawa pracy dotyczących odpowiedzialności pracowników za powierzone mienie. Pracownik odpowiada w pełnej wysokości za szkodę w mieniu innym niż wymienione w § 1, powierzonym mu z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się – art. 124 § 2 Kodeksu pracy. Od odpowiedzialności określonej w § 1 i 2 pracownik może się uwolnić, jeżeli wykaze, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia – art. 124 § 3 Kodeksu pracy.

Koniecznymi przesłankami odpowiedzialności pracownika są prawidłowe powierzenie mienia w warunkach umożliwiających jego strzeżenie oraz nierozliczenie się przez niego z tego mienia. Rozliczenie się przez pracownika z powierzonego mienia polega na wykazaniu, że pozostaje ono nadal pod jego pieczę lub że zostało ono rozdysponowane zgodnie z prawem. Całkowity brak warunków umożliwiających dopilnowanie powierzonego mienia wywołuje takie same skutki jak jego wadliwe powierzenie (Komentarz do art. 124 Kodeksu pracy, Jaśkowski Kazimierz, LEX 2015).

„Pracownik, któremu powierzono mienie w prawidłowy sposób, ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 124 Kodeksu pracy, choćby nawet nie podpisał deklaracji o przyjęciu tej odpowiedzialności. Istotna jest bowiem rzeczywista zgoda pracownika na przyjęcie owej odpowiedzialności, wynikająca wprost lub pośrednio z uzgodnienia rodzaju pracy w umowie o pracę, a wyrażona na tyle wyraźnie, by nie budziła wątpliwości oraz to, by powierzenie mienia nastąpiło w taki sposób, aby pracownik wszedł w jego rzeczywiste posiadanie i mógł nim dysponować w warunkach zapewniających możliwość zabezpieczenia mienia przed dostępem osób nieupoważnionych i utrzymania mienia w stanie zgodnym z jego przeznaczeniem, a następnie dokonać jego zwrotu lub wyliczyć się z niego” (postanowienie SN z 9 stycznia 2014 r., sygn. akt I PK 178/13; wyrok SN z 19 kwietnia 2010 r., sygn. akt II PK 307/09).

„Pracownik odpowiada za mienie powierzone tylko wtedy, gdy ma nad tym mieniem pieczę i bezpośredni nadzór” (wyrok SN z 3 grudnia 2013 r., sygn. akt I PK 140/13).

„Pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę w mieniu powierzonym wskutek kradzieży przez nieznaną sprawców w takim zakresie, w jakim można mu zarzucić niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązku pieczy. Dlatego też, jeśli pracownik zaniedbał swoje obowiązki odnośnie do

zabezpieczenia samochodu przed kradzieżą, np. pozostawił pojazd niezamknięty lub nie uruchomił urządzeń alarmowych ani blokad, w które był wyposażony, a miejsce, w którym auto zostało zaparkowane, było niezabezpieczone, to można uznać, że ten przyczynił się do powstania kradzieży i za powstałą przez to szkodę będzie ponosił odpowiedzialność" (wyrok SN z 24 czerwca 2009 r., sygn. akt II PK 286/09). „Jedynym wymogiem prawidłowego powierzenia mienia jest to, by znany był jego rodzaj i (lub) wartość i by pracownik miał możliwość sprawowania nad nim pieczy. Znaczenie ma nie tylko formalne dokonanie „powierzenia” określonego mienia, co raczej faktyczne przekazanie pracownikowi mienia i przejęcie przez pracownika pieczy nad tym mieniem” (wyrok SN z 26 marca 2009 r., sygn. akt II PK 241/08).

Powierzenie mienia pracownikowi wiąże się również ze sprawowaniem nadzoru nad nim, sprawowaniem pieczy. Wówczas wtedy dochodzi do prawidłowego powierzenia mienia. Jak zostało wskazane w stanie faktycznym sprawy, charakter pracy Burmistrza Miasta wiąże się z licznymi spotkaniami, wyjazdami w całym tygodniu, nie wyłączając dni wolnych od pracy. Stąd korzystanie z samochodu służbowego w różnych porach dnia, w różne dni tygodnia podyktowane jest obowiązkami służbowymi. Garażowanie samochodu służbowego w miejscu zamieszkania Kierownika Urzędu związane jest ze sprawowaniem pieczy i bezpośredniego nadzoru nad nim z racji cięższej odpowiedzialności materialnej.

Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzić należy, że przejazdy z miejsca zamieszkania do miejsca wykonywania zadań służbowych i z powrotem samochodem służbowym, co jest podyktowane charakterem pracy nie będą stanowiły dla pracownika (Kierownika Urzędu – Burmistrza Miasta) przychodu ze stosunku pracy. Przejazdy samochodem służbowym, garażowanie w miejscu zamieszkania, stanowią realizację celu służbowego, jakim jest dbałość o mienie, a także stała gotowość (mobilność) do wykonywania obowiązków służbowych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Podstawową zasadą obowiązującą w przepisach ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych jest zasada powszechności opodatkowania. W myśl tej zasady – wyrażonej w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 361 ze zm.) – opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Stosownie do treści art. 11 ust. 1 ww. ustawy – przychodami, z zastrzeżeniem art. 14-15, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9 i 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, art. 19, art. 25b i art. 30f, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.

Przepis art. 10 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy stanowi, że źródłami przychodów są: stosunek służbowy, stosunek pracy, w tym spółdzielczy stosunek pracy, członkostwo w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną, praca nakładcza, emerytura lub renta.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ww. ustawy – za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Zatem do przychodów ze stosunku pracy zalicza się wszystkie otrzymywane przez pracownika świadczenia, wynikające z zawartej umowy, bądź mające związek z wykonywaniem przez niego pracy.

Stosownie do art. 12 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych – wartość pieniężną innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych ustala się według zasad określonych w art. 11 ust. 2-2b.

W myśl art. 31 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych – osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, zwane dalej „zakładami pracy”, są obowiązane jako płatnicy obliczać i pobierać w ciągu roku zaliczki na podatek dochodowy od osób, które uzyskują od tych zakładów przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej lub spółdzielczego stosunku pracy, zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacane przez zakłady pracy, a w spółdzielniach pracy – wypłaty z tytułu udziału w nadwyżce bilansowej.

Przepisy dotyczące określania przychodu ze stosunku pracy, w szczególności dotyczące innych nieodpłatnych świadczeń należy rozpatrywać w kontekście przepisów obowiązujących pracowników, określających m.in. zasady użytkowania i dbania o powierzone pracownikom mienie. Jak bowiem wynika z dyspozycji art. 124 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (t.j. Dz.U. z 2014 r. poz. 1502 ze zm.) – pracownik odpowiada w pełnej wysokości również za szkodę w mieniu innym niż wymienione w § 1, powierzonym mu z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się. Z powyższego wynika, że realizacja obowiązków służbowych przez pracownika nie może generować dla tego pracownika dodatkowego przychodu ze stosunku pracy.

W świetle wskazanego wyżej przepisu pracownik dojeżdżający samochodem służbowym z miejsca zamieszkania, będącego wyznaczonym miejscem parkowania do siedziby pracodawcy (czy też miejsca wykonywania pracy) oraz z siedziby pracodawcy (czy też z miejsca wykonywania pracy) do miejsca zamieszkania – co do zasady – nie uzyskuje przychodu ze stosunku pracy w postaci nieodpłatnego świadczenia w sytuacji, gdy miejsce parkowania samochodu służbowego zostało jemu wyznaczone przez pracodawcę zgodnie z uregulowanymi zasadami. Sytuacja taka występuje wówczas, gdy pracodawca nie dysponuje zabezpieczonym placem bądź garażem, w którym mógłby bezpiecznie parkować samochody użytkowane przez pracowników, bądź gdy wynika to z charakteru zadań służbowych realizowanych przez pracowników.

Z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynika, że przejazdy pracownika (Kierownika Urzędu – Burmistrza Miasta) przydzielonym samochodem służbowym z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania pracy, czyli do miejsc na obszarze i poza obszarem gminy gdzie odbywają się różnego rodzaju spotkania, imprezy, wydarzenia i z powrotem są ściśle związane z charakterem jego pracy i zadaniami służbowymi. Przejazdy są prawidłowym i efektywnym wypełnianiem przez pracownika obowiązków służbowych. Ponadto parkowanie (garażowanie) samochodu w miejscu zamieszkania Burmistrza Miasta ma na celu zapewnić mu mobilność oraz dyspozycyjność w wykonywaniu obowiązków służbowych i jednocześnie umożliwić sprawowanie nadzoru nad powierzonym samochodem.

Biorąc zatem pod uwagę powyższe fakty stwierdzić należy, że jeżeli ww. przejazdy odbywają się wyłącznie w celach służbowych, dla których to powierzony został Burmistrzowi Miasta samochód służbowy, to wykorzystywanie tego samochodu do przejazdu z miejsca zamieszkania Burmistrza Miasta do miejsca wykonywania pracy i odwrotnie (garażowanie nocą w miejscu zamieszkania) nie stanowi nieodpłatnego świadczenia w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Reasumując, ww. przejazdy pracownika – Burmistrza Miasta – samochodem służbowym – o ile nie służą one jego osobistym celom lecz odbywają się w ramach realizacji zadań służbowych – nie stanowią nieodpłatnego świadczenia w rozumieniu przepisu art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a zatem wartości tego świadczenia nie można zaliczyć do przychodu pracownika ze stosunku pracy. Tym samym z tego tytułu na Wnioskodawcy nie ciąży obowiązki płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych.

Stanowisko Wnioskodawcy uznano zatem za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, ul. Rakowicka 10, 31-511 Kraków, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację – w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie – w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a ww. ustawy). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Katowicach Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Bielsku-Białej, ul. Traugutta 2a, 43-300 Bielsko-Biała.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r., poz. 900, z późn. zm.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 20 listopada 2019 r. (data wpływu 22 listopada 2019 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązków płatnika w przypadku korzystania przez pracownika z samochodu służbowego w celu dojazdów z miejsca garażowania do miejsca wykonywania obowiązków służbowych – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 22 listopada 2019 r. wpłynął do tutejszego organu ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązków płatnika w przypadku korzystania przez pracownika z samochodu służbowego w celu dojazdów z miejsca garażowania do miejsca wykonywania obowiązków służbowych.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny.

Stosownie do art. 32 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, Lasy Państwowe jako państwowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej reprezentuje Skarb Państwa w zakresie zarządzanego mienia.

W skład Lasów Państwowych wchodzi następujące jednostki organizacyjne:

1. Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych;
2. Regionalne Dyrekcje Lasów Państwowych;
3. Nadleśnictwa;
4. inne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej (w tym Wnioskodawca).

Wnioskodawca podlega Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w A.

Dyrektor Wnioskodawcy jest powołany na stanowisko przez Dyrektora Regionalnej Dyrekcji w A do podejmowania czynności prawnych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania Wnioskodawcy. Dyrektor realizuje obowiązki i uprawnienia pracodawcy, wynikające z Kodeksu Pracy oraz Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zapewnia właściwą ochronę majątku Wnioskodawcy i odpowiada za szereg procesów technologicznych związanych z produkcją.

Dyrektor korzysta z samochodu służbowego na mocy upoważnienia Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w A. Upoważnienie dopuszcza prowadzenie samochodu służbowego oraz ustala miejsce garażowania samochodu. Upoważnienie jest wystawiane na mocy Zarządzenia nr 19 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 5 marca 2008 r. oraz paragrafu 18 ust. 2 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

Zgodnie z zarządzeniem nr 19 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie stanu liczbowego samochodów osobowych i osobowo-terenowych oraz zasad wykorzystania samochodów prywatnych w celach służbowych w jednostkach organizacyjnych Lasów Państwowych, Dyrektor jako kierownik jednostki organizacyjnej jest uprawniony do korzystania z

samochodu służbowego i może wykorzystywać samochód służbowy do dojazdów pomiędzy stałym miejscem pracy i miejscem zamieszkania. Miejsce zamieszkania Dyrektora, oddalone od terenu Wnioskodawcy o 7 km, zostało wskazane w upoważnieniu Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w A, jako miejsce garażowania samochodu służbowego.

Dodatkowo, zgodnie z paragrafem 18 ust. 2 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy, w wypadku gdy codzienny dojazd do pracy publicznymi środkami lokomocji jest utrudniony, kierownikom jednostek organizacyjnych oraz osobom przez nich upoważnionym, przysługuje prawo do bezpłatnego używania samochodów służbowych do tego celu.

Podstawowym celem przyznania Dyrektorowi samochodu służbowego jest umożliwienie mu należytej i efektywnej realizacji zadań i obowiązków służbowych. Zgoda na garażowanie w miejscu zamieszkania ma zapewnić Dyrektorowi pełną dyspozycyjność związaną z nadzorowaniem działania Wnioskodawcy. Obowiązki służbowe Dyrektora wymagają od niego stałej gotowości do pełnienia obowiązków służbowych, również poza standardowymi godzinami pracy. Oznacza to, że Dyrektor odpowiada między innymi za zautomatyzowane procesy produkcyjne, które odbywają się na terenie Wnioskodawcy 7 dni w tygodniu, 24 godziny na dobę. Do takich procesów Wnioskodawca zalicza suszenie i pracę kotłowni, które mimo sterowania komputerowego wymagają nadzoru i ulegają częstym awariom. Odpowiedzialność za reakcję i sposoby rozwiązania problemów spoczywa na Dyrektorze.

Wnioskodawca pracuje na dwie zmiany w godzinach 6-22. Dyrektor poza swoimi standardowymi godzinami pracy odpowiada za wszystkie procesy produkcyjne, które odbywają się w godzinach pracy Wnioskodawcy. W takim przypadku Dyrektor musi być w pełni mobilny, aby sprawnie nadzorować produkcję oraz bezzwłocznie reagować w sytuacjach kryzysowych. Mobilność czy pełna dyspozycyjność to niezbędne warunki prawidłowego wykonywania nałożonych na Dyrektora obowiązków służbowych. Stanowią one immanentną cechę każdego pracownika piastującego stanowisko kierownicze i służą maksymalizacji korzyści ekonomicznych po stronie Wnioskodawcy. Z całą pewnością możliwość wykorzystywania samochodu służbowego ułatwia wykonywanie obowiązków nałożonych na Dyrektora, biorąc pod uwagę ich zakres, sprawowaną funkcję oraz związane z tym wymagania odnośnie elastyczności, dyspozycyjności i mobilności.

Dyrektor korzysta z samochodu wyłącznie w celach służbowych. Samochód jest parkowany w miejscu wskazanym w upoważnieniu i nie jest używany do celów prywatnych.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytania.

Czy po stronie pracownika – Dyrektora – powstaje przychód w związku z dojazdami samochodem służbowym, wykorzystywanym w celu wykonywania obowiązków służbowych, z miejsca garażowania samochodu będącego jednocześnie miejscem zamieszkania pracownika, położonym poza terenem Wnioskodawcy, do miejsca wykonywania prac i czy w związku z tym Wnioskodawca jest zobowiązany, jako płatnik, do ustalania wartości świadczenia na zasadach określonych w art. 12 ust. 2-2c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych?

Zdaniem Wnioskodawcy, dojazd Dyrektora samochodem służbowym, wykorzystywanym w celu wykonywania obowiązków służbowych, z miejsca garażowania samochodu będącego jednocześnie miejscem zamieszkania pracownika, położonym poza terenem Wnioskodawcy, do miejsca wykonywania pracy (teren Wnioskodawcy) nie stanowi przysporzenia majątkowego tego pracownika, a więc nie jest przychodem ze stosunku pracy. Zatem, zdaniem Wnioskodawcy, w opisanym wyżej przypadku regulacje zawarte w art. 12 ust. 1-3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie będą miały zastosowania.

Udostępnienie pracownikowi – Dyrektorowi – samochodu służbowego leży w interesie pracodawcy i przynosi Wnioskodawcy korzyści w postaci zwiększenia aktywów i uniknięcia nieoczekiwanych, losowych wydatków, spowodowanych brakiem mobilności osoby odpowiedzialnej za prowadzenie Wnioskodawcy. Pracownik korzysta z samochodu tylko w zakresie wyznaczonym przez pracodawcę i nie użytkuje go do celów prywatnych. Biorąc pod uwagę powyższe aspekty, dojazdy Dyrektora do

miejsca garażowania samochodu służbowego stanowią realizację obowiązków służbowych pracownika.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1387, z późn. zm.) opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Stosownie do art. 11 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych przychodami, z zastrzeżeniem art. 14-15, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9, 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, pkt 11, art. 19, art. 25b, art. 30ca, art. 30da i art. 30f, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.

Dla celów podatkowych przyjmuje się, że nieodpłatne świadczenie obejmuje każde działanie lub zaniechanie na rzecz innej osoby oraz wszystkie zjawiska gospodarcze i zdarzenia prawne, których następstwem jest uzyskanie korzyści kosztem innego podmiotu, lub te wszystkie zdarzenia prawne i zdarzenia gospodarcze w działalności podmiotów, których skutkiem jest przysporzenie majątku innej osobie, mające konkretny wymiar finansowy.

W świetle art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Na podstawie art. 31 powołanej ustawy osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, zwane dalej „zakładami pracy”, są obowiązane jako płatnicy obliczać i pobierać w ciągu roku zaliczki na podatek dochodowy od osób, które uzyskują od tych zakładów przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej lub spółdzielczego stosunku pracy, zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacane przez zakłady pracy, a w spółdzielniach pracy - wypłaty z tytułu udziału w nadwyżce bilansowej.

Przepisy dotyczące określania przychodu ze stosunku pracy, w szczególności dotyczące innych nieodpłatnych świadczeń, należy rozpatrywać w kontekście przepisów obowiązujących pracowników, określających m.in. zasady użytkowania i dbania o powierzone pracownikom mienie.

Jak bowiem wynika z dyspozycji art. 124 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r., poz. 1040, z późn. zm.) – pracownik odpowiada w pełnej wysokości również za szkodę w mieniu innym niż wymienione w § 1, powierzonym mu z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się.

Z powyższego wynika, że realizacja obowiązków służbowych przez pracownika nie może generować dla tego pracownika dodatkowego przychodu ze stosunku pracy.

Z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynika, że Stosownie do art. 32 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach, Lasy Państwowe jako państwowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej reprezentuje Skarb Państwa w zakresie zarządzanego mienia.

W skład Lasów Państwowych wchodzi następujące jednostki organizacyjne:

1. Dyrekcja Generalna Lasów Państwowych;
2. Regionalne Dyrekcje Lasów Państwowych;
3. Nadleśnictwa;

4. inne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej (w tym Wnioskodawca).

Wnioskodawca podlega Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w A.

Dyrektor Wnioskodawcy jest powołany na stanowisko przez Dyrektora Regionalnej Dyrekcji w A do podejmowania czynności prawnych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania Wnioskodawcy. Dyrektor realizuje obowiązki i uprawnienia pracodawcy, wynikające z Kodeksu Pracy oraz Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zapewnia właściwą ochronę majątku Wnioskodawcy i odpowiada za szereg procesów technologicznych związanych z produkcją. Dyrektor korzysta z samochodu służbowego na mocy upoważnienia Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w A. Upoważnienie dopuszcza prowadzenie samochodu służbowego oraz ustala miejsce garażowania samochodu. Upoważnienie jest wystawiane na mocy Zarządzenia nr 19 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 5 marca 2008 r. oraz paragrafu 18 ust. 2 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe. Zgodnie z zarządzeniem nr 19 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie stanu liczbowego samochodów osobowych i osobowo-terenowych oraz zasad wykorzystania samochodów prywatnych w celach służbowych w jednostkach organizacyjnych Lasów Państwowych, Dyrektor jako kierownik jednostki organizacyjnej jest uprawniony do korzystania z samochodu służbowego i może wykorzystywać samochód służbowy do dojazdów pomiędzy stałym miejscem pracy i miejscem zamieszkania. Miejsce zamieszkania Dyrektora, oddalone od terenu Wnioskodawcy o 7 km, zostało wskazane w upoważnieniu Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w A, jako miejsce garażowania samochodu służbowego. Dodatkowo, zgodnie z paragrafem 18 ust. 2 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy, w wypadku gdy codzienny dojazd do pracy publicznymi środkami lokomocji jest utrudniony, kierownikom jednostek organizacyjnych oraz osobom przez nich upoważnionym, przysługuje prawo do bezpłatnego używania samochodów służbowych do tego celu. Podstawowym celem przyznania Dyrektorowi samochodu służbowego jest umożliwienie mu należytej i efektywnej realizacji zadań i obowiązków służbowych. Zgoda na garażowanie w miejscu zamieszkania ma zapewnić Dyrektorowi pełną dyspozycyjność związaną z nadzorowaniem działania Wnioskodawcy. Obowiązki służbowe Dyrektora wymagają od niego stałej gotowości do pełnienia obowiązków służbowych, również poza standardowymi godzinami pracy. Oznacza to, że Dyrektor odpowiada między innymi za zautomatyzowane procesy produkcyjne, które odbywają się na terenie Wnioskodawcy 7 dni w tygodniu, 24 godziny na dobę. Do takich procesów Wnioskodawca zalicza suszenie i pracę kotłowni, które mimo sterowania komputerowego wymagają nadzoru i ulegają częstym awariom. Odpowiedzialność za reakcję i sposoby rozwiązania problemów spoczywa na Dyrektorze. Wnioskodawca pracuje na dwie zmiany w godzinach 6-22. Dyrektor poza swoimi standardowymi godzinami pracy odpowiada za wszystkie procesy produkcyjne, które odbywają się w godzinach pracy Wnioskodawcy. W takim przypadku Dyrektor musi być w pełni mobilny, aby sprawnie nadzorować produkcję oraz bezzwłocznie reagować w sytuacjach kryzysowych. Mobilność czy pełna dyspozycyjność to niezbędne warunki prawidłowego wykonywania nałożonych na Dyrektora obowiązków służbowych. Stanowią one immanentną cechę każdego pracownika piastującego stanowisko kierownicze i służą maksymalizacji korzyści ekonomicznych po stronie Wnioskodawcy. Z całą pewnością możliwość wykorzystywania samochodu służbowego ułatwia wykonywanie obowiązków nałożonych na Dyrektora, biorąc pod uwagę ich zakres, sprawowaną funkcję oraz związane z tym wymagania odnośnie elastyczności, dyspozycyjności i mobilności. Dyrektor korzysta z samochodu wyłącznie w celach służbowych. Samochód jest parkowany w miejscu wskazanym w upoważnieniu i nie jest używany do celów prywatnych.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że oddanie Dyrektorowi do dyspozycji samochodu służbowego i wyznaczenie miejsca garażowania w miejscu zamieszkania Dyrektora, nie skutkuje powstaniem po stronie pracownika przysporzenia majątkowego, o ile przejazd z/do tego miejsca odbywają się wyłącznie w celach służbowych. W konsekwencji, dojazdy pracownika z miejsca

zamieszkania, będącego jednocześnie miejscem garażowania samochodu, do miejsca realizacji obowiązków służbowych nie będą generowały przychodu ze stosunku pracy, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Przejazdy te bowiem stanowią realizację celu służbowego, jakim jest zapewnienie właściwej ochrony majątku, a ponadto wobec wymaganej elastyczności, dyspozycyjności, mobilności, a tym samym stałej gotowości do pełnienia nałożonych obowiązków, również poza standardowymi godzinami pracy, służą należytemu wykonywaniu zadań służbowych.

Reasumując, po stronie pracownika – Dyrektora – w związku z dojazdem samochodem służbowym wykorzystywanym w celu wykonywania obowiązków służbowych, z miejsca garażowania samochodu, będącego również miejscem zamieszkania pracownika, do stałego miejsca pracy – nie powstanie przychód. Wobec powyższego, Wnioskodawca nie jest zobowiązany do ustalenia wartości świadczenia z tytułu używania przez pracownika samochodu służbowego do dojazdu z miejsca zamieszkania pracownika (garażowania samochodu) do stałego miejsca pracy, na zasadach określonych w art. 12 ust. 2a-2c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a tym samym do obliczenia oraz pobrania od tego świadczenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych.

Wobec powyższego stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie z opisem stanu faktycznego podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona interpretacja traci swoją aktualność.

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej).

Powyższe unormowania należy odczytywać łącznie z przepisami art. 33 ustawy z dnia 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193), wprowadzającymi regulacje intertemporalne.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2018 r., poz. 1302, z późn. zm.). Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 § 1 ww. ustawy) na adres: Krajowa Informacja

Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała lub drogą elektroniczną na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/SkrytkaESP (art. 54 § 1a ww. ustawy). W przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się (art. 47 § 3 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r., poz. 800, z późn. zm.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 27 lutego 2019 r. (data wpływu 7 marca 2019 r.), uzupełnionym w dniu 3 kwietnia 2019 r., o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązków płatnika – jest **prawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 7 marca 2019 r. wpłynął do tutejszego organu ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązków płatnika. W związku z tym, że wniosek nie spełniał wymogów formalnych, o których mowa w art. 14b § 3 oraz 14f § 2 ustawy Ordynacja podatkowa, pismem z dnia 18 marca 2019 r., nr 0112-KDIL3-1.4011.66.2019.1.AN, na podstawie art. 169 § 1 ww. ustawy wezwano Wnioskodawcę do usunięcia braków w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

Wezwanie wysłano w dniu 18 marca 2019 r., skutecznie doręczono w dniu 21 marca 2019 r., natomiast w dniu 3 kwietnia 2019 r. do tut. Organu wpłynęło pismo stanowiące odpowiedź na ww. wezwanie (nadano w polskiej placówce pocztowej w dniu 28 marca 2019 r.). Natomiast brakująca opłata została wpłacona w dniu 28 marca 2019 r.

Również w przedmiotowym wezwaniu, zgodnie z art. 144 § 5 ustawy Ordynacja podatkowa wezwano Wnioskodawcę o wskazanie adresu elektronicznego w systemie teleinformatycznym wykorzystywanym przez organ podatkowy, tj. w systemie e-PUAP.

W uzupełnieniu nie wskazano ww. adresu, zatem zgodnie z treścią pouczenia zawartego w wezwaniu niniejsze rozstrzygnięcie doręcza się za pokwitowaniem, za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, na adres siedziby Wnioskodawcy.

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny.

Wnioskodawcą jest Starosta Starostwa Powiatowego, który zgodnie ze Statutem i ustawą o samorządzie powiatowym realizuje zadanie rządu w zakresie m.in. bezpieczeństwa powiatu, ochrony zdrowia, ochrony przeciwpożarowej i jednocześnie, zgodnie z treścią Statutu jest pracodawcą w rozumieniu KP i w związku z tym podlega przepisom o obowiązku zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych.

Wnioskodawca posiada samochody służbowe wykorzystywane przez pracowników w celach służbowych. U Wnioskodawcy jest również zatrudniona grupa pracowników, która ma dodatkowe obowiązki związane z pełnieniem przez te osoby określonych funkcji (zajmowania określonego stanowiska), w tym:

1. odbierania telefonów służbowych w domu,
2. bycia w „gotowości” do wykonywania zadań służbowych także po standardowych godzinach pracy (będąc np. w domu),

3. załatwiania spraw służbowych na trasie z pracy do domu i z domu do pracy, np. przywiezienie dokumentów do urzędów znajdujących się na trasie z domu do pracy, (z innych jednostek podległych Starości)
4. stawiania się do pracy – w przypadkach awaryjnych – także poza standardowymi godzinami pracy, np. po południu.

Wszystkie powyższe czynności są związane z nienormowanym czasem pracowników zajmujących określone stanowiska, np. Starosta, Wice-Starostowie, Członkowie Zarządu Powiatu, Naczelnicy. Należy wskazać, że zarówno Starosta jak i Członkowie Zarządu pozostają w stosunku pracy.

W celu prawidłowego wykonywania powyższych czynności pracownicy posiadają do dyspozycji samochody służbowe. Jednocześnie Wnioskodawca wskazuje, że w regulaminie dotyczącym użytkowania aut służbowych na pracowników został nałożony obowiązek dbania o mienie Starostwa, co ma swoje źródła w Kodeksie pracy, a więc faktycznie parkowanie przy miejscu zamieszkania stanowi dla pracowników zobowiązanie. Poza tym umożliwia im dotarcie do miejsca pracy również w sytuacjach nadzwyczajnych, zagrożenia życia lub zdrowia mieszkańców Powiatu, lub innych nadzwyczajnych stanów, pożaru czy innych okoliczności o których mowa w Statucie.

Pracownicy posiadający samochody służbowe mają obowiązek:

1. dbania o te samochody;
2. parkowania w wyznaczonych do tego miejscach, w taki sposób aby zminimalizować ryzyko kradzieży lub uszkodzenia;
3. w przypadku posiadania garażu - parkowania samochodu w garażu.
4. parkowanie samochodów służbowych opisanych powyżej pracowników odbywa się także pod miejscem zamieszkania tych osób, gdzie znajduje się miejsce parkingowe lub garaż.

Podobna sytuacja dotyczy grupy pracowników mających normowany czas pracy, którzy również muszą pozostawać w dyspozycji Pracodawcy poza czasem pracy w określonych sytuacjach.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytania.

1. Czy z tytułu dojazdów pracowników mających nienormowany jak i normowany czas pracy i będących do dyspozycji pracodawcy także poza standardowym czasem pracy, pracownicy uzyskują nieodpłatne świadczenie?
2. Czy charakter ich pracy i zakres obowiązków powoduje, iż posiadanie samochodu służbowego w miejscu parkingowym (garażu) niedaleko miejsca zamieszkania może być nadal traktowane jako posiadanie samochodu w celach służbowych?
3. Czy też należy różnicować w tym zakresie sytuacje i w przypadku gdy jadąc do miejsca zamieszkania pracownik załatwia sprawy służbowe – w tym dniu nie uzyskuje przychodu do opodatkowania a w przypadku gdy jadąc do domu ani nie załatwia spraw służbowych ani nie ma potrzeby pracy w domu (po godzinach pracy) wówczas taki przychód do opodatkowania uzyskuje?

Zdaniem Wnioskodawcy, przejazd samochodem służbowym do miejsca parkowania (garażowania) znajdującego się niedaleko domu nie będzie skutkowało uzyskiwaniem przychodu podatkowego przez pracowników w żadnej z powyżej opisanych sytuacji.

Stan prawny

W przedmiotowej sprawie wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny jak i Organ w podobnych sprawach.

Zgodnie ze stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego zawartym w uzasadnieniu wyroku z dnia 8 lipca 2014 r. (sygn. akt K 7/13) nie każde świadczenie otrzymywane przez pracownika stanowi dla niego przychód do opodatkowania. Według sędziów Trybunału Konstytucyjnego kryterium ustalania przychodu podatkowego pracownika musi być: „obiektywna ocena, czy świadczenie leżało w interesie pracownika, a jest tak wtedy, gdy stanowi ono realne przysporzenie majątkowe (korzyść), którego efekt jest uchwytany w jego majątku. Świadczenia uzyskiwane od pracodawcy, aby podległy opodatkowaniu, muszą zatem prowadzić do pojawienia się po stronie pracownika dochodu, czyli korzyści majątkowej, która może wystąpić w dwóch postaciach: prowadzi do powiększenia aktywów, co jest zwykłym skutkiem wypłaty pieniędzy, albo do zaoszczędzenia wydatków, co może być następstwem świadczenia rzeczowego lub w formie usługi. W wyniku takiego świadczenia w majątku pracownika nie pojawia się wprawdzie realny dochód (w znaczeniu ekonomicznym), ale ponieważ znaczenie dochodu na gruncie u.p.d.o.f. jest szersze, zaoszczędzenia wydatków musi być traktowane na równi z przyrostem majątku”.

Trybunał Konstytucyjny podkreślił jednocześnie, że „inne nieodpłatne świadczenia na rzecz pracownika mogą być uznane za jego dochód w rozumieniu u.p.d.o.f. tylko pod warunkiem, że rzeczywiście spowodowały zaoszczędzenie przez niego wydatków. Ustalenie tej okoliczności zależy od tego, czy pracownik skorzystał ze świadczenia oferowanego przez pracodawcę w pełni dobrowolnie. Zgoda na skorzystanie ze świadczenia wyraża bowiem ocenę pracownika, że świadczenie – z punktu widzenia jego sytuacji zawodowej, życiowej, rodzinnej – jest celowe i przydatne, leży w jego interesie. Oznacza to, że w przypadku braku świadczenia ze strony pracodawcy pracownik musiałby ponieść wydatek”.

W omawianym stanie faktycznym istotne jest również założenie wynikające także z powyższego wyroku Trybunału Konstytucyjnego, iż nie każde nieodpłatne świadczenie stanowi przychód pracownika ze stosunku pracy. W sytuacji gdy nieodpłatne świadczenie zostało przyjęte jako warunek niezbędny do zgodnego z prawem wykonania pracy – po stronie pracownika nie pojawia się korzyść, która mogłaby być objęta podatkiem dochodowym.

Powyższe stanowisko odnosi się – w opinii Wnioskodawcy także do jego sytuacji faktycznej. Przejazd samochodem służbowym do miejsca parkingowego (garażu) znajdującego się w pobliżu miejsca zamieszkania nie ma jedynie na celu uzyskania nieodpłatnego świadczenia przez pracownika (zaoszczędzenie kosztów). Z uwagi bowiem na charakter pracy wymienionych w stanie faktycznym pracowników są oni w stałej gotowości do wykonywania pracy, wykonują zadania służbowe także w domu (po godzinach pracy), często w drodze do miejsca zamieszkania lub z powrotem załatwiają sprawy służbowe (np. spotkania, wizyty w podległych placówkach itd.).

Nie jest więc tak, iż jedynym celem posiadania samochodu służbowego jest dojazd tego pracownika do miejsca zamieszkania na koszt pracodawcy. Parkowanie samochodu służbowego w miejscu zamieszkania pracownika zwiększa jego dyspozycyjność, umożliwia stawienie się w celu świadczenia pracy w sytuacji nadzwyczajnej, gdy wymaga tego interes społeczny, bezpieczeństwo powiatu itd.

Wnioskodawca wskazuje, że w analogicznych stanach faktycznych interpretacje izb skarbowych potwierdzały powyższe stanowisko w sprawie. Takie stanowisko zostało zawarte przez Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi w interpretacji indywidualnej z 2 września 2014 r. (znak: IPTPB1/415-326/14-2/AP). Dyrektor uznał, że dojazdy samochodem należącym do nadleśnictwa nie generują przychodu po stronie używającego go nadleśniczego.

Wnioskodawca wskazuje dodatkowo, że podobne stanowisko zostało wyrażone w interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z dnia 6 maja 2011 r. ILPB1/415-153/11-3/AMN oraz w Katowicach z 22 grudnia 2014 r. IBPBII/1/415-774/14/BD. W podobnym duchu została wydana interpretacja indywidualna przez Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach 7 sierpnia 2014 r. (znak:

IBPBII/1/415-399/14/MK), gdzie również dojazdy z miejsca zamieszkania do miejsca pełnienia obowiązków służbowych zostały uznane za zdarzenie niegenerujące przychodów.

Z uwagi na powyższe stanowisko wyrażone w wyroku Trybunału Konstytucyjnego i interpretacjach indywidualnych oraz ze względu na przedstawiony stan faktyczny, Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż w każdym przypadku dojazdu pracownika wykonującego pracę w ramach nienormowanego jak i normowanego czasu pracy, z pracy do miejsca parkowania (garażowania) znajdującego się niedaleko jego miejsca zamieszkania nie generuje przychodu podatkowego tego pracownika w żadnym z przedmiotowych pytań postawionych powyżej.

Podstawową zasadą obowiązującą w przepisach ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 361, ze zm.) jest zasada powszechności opodatkowania. W myśl tej zasady, wyrażonej w treści art. 9 ust. 1 ww. ustawy, opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Wyrazem jej praktycznej realizacji jest art. 11 ust. 1 cyt. ustawy, w którego treści wynika, że przychodami, z zastrzeżeniem art. 14-15, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9 i 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, art. 19, art. 20 ust. 3 i art. 30f, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ww. ustawy za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Zatem do przychodów ze stosunku pracy zalicza się wszystkie otrzymywane przez pracownika świadczenia, wynikające z zawartej umowy, bądź mające związek z wykonywaniem przez niego pracy.

Należy zauważyć, że przepisy dotyczące określania przychodu ze stosunku pracy, w szczególności dotyczące innych nieodpłatnych świadczeń należy rozpatrywać w kontekście przepisów obowiązujących pracowników określających m.in. zasady użytkowania i dbania o powierzone pracownikom mienie. Jak bowiem wynika z dyspozycji art. 124 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r., poz. 1502, z późn. zm.) pracownik odpowiada w pełnej wysokości również za szkodę w mieniu innym niż wymienione w § 1, powierzonym mu z obowiązkiem zwrotu albo do wylczenia się. Z powyższego wynika, że realizacja obowiązków służbowych przez pracownika nie może generować dla tego pracownika dodatkowego przychodu ze stosunku pracy.

Tym samym przydzielenie pracownikom – wykonującym część czynności poza siedzibą Wnioskodawcy – samochodu służbowego nie stanowi przychodu pracownika ze stosunku pracy, o ile samochód ten jest wykorzystywany w celach służbowych. Przejazdy pomiędzy miejscem wykonywania obowiązków służbowych a miejscem parkowania, wyznaczonym w miejscu zamieszkania czy pobytu pracowników stanowią realizację celu służbowego zleconego przez pracodawcę, jakim jest utrzymanie w stałej gotowości do użytkowania samochodów służbowych, co ma bezpośrednie przełożenie na osiągnięcie przez pracodawcę przychodów poprzez zwiększenie mobilności i dyspozycyjności pracowników.

Mając powyższe na uwadze Wnioskodawca zwraca się o wydanie interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie opisanej powyżej i potwierdzenie stanowiska wyrażonego przez Wnioskodawcę.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.), opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a, 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

W myśl art. 11 ust. 1 ww. ustawy – przychodami, z zastrzeżeniem art. 14-15, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9, 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, pkt 11, art. 19, art. 25b, art. 30ca, art. 30da i art. 30f, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartości otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.

Przepis art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stanowi, że – źródłem przychodów jest: stosunek służbowy, stosunek pracy, w tym spółdzielczy stosunek pracy, członkostwo w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną, praca nakładcza, emerytura lub renta.

Stosownie do art. 12 ust. 1 ww. ustawy – za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy uważa się wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Przepisy dotyczące określania przychodu ze stosunku pracy, w szczególności dotyczące innych nieodpłatnych świadczeń należy rozpatrywać w kontekście przepisów obowiązujących pracowników, określających m.in. zasady użytkowania i dbania o powierzone pracownikom mienie. Jak bowiem wynika z dyspozycji art. 124 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, z późn. zm.), pracownik odpowiada w pełnej wysokości również za szkodę w mieniu innym niż wymienione w § 1, powierzonym mu z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się. Z powyższego wynika, że realizacja obowiązków służbowych przez pracownika nie może generować dla tego pracownika dodatkowego przychodu ze stosunku pracy.

Z przedstawionego we wniosku stanu faktycznego wynika, w celu prawidłowego wykonywania czynności pracownicy posiadają do dyspozycji samochody służbowe. Jednocześnie Wnioskodawca wskazuje, że w regulaminie dotyczącym użytkowania aut służbowych na pracowników został nałożony obowiązek dbania o mienie Starostwa, co ma swoje źródła w Kodeksie pracy, a więc faktycznie parkowanie przy miejscu zamieszkania stanowi dla pracowników zobowiązanie. Poza tym umożliwia im dotarcie do miejsca pracy również w sytuacjach nadzwyczajnych, zagrożenia życia lub zdrowia mieszkańców Powiatu, lub innych nadzwyczajnych stanów, pożaru czy innych okoliczności o których mowa w Statucie.

Pracownicy posiadający samochody służbowe mają obowiązek:

1. dbania o te samochody;
2. parkowania w wyznaczonych do tego miejscach, w taki sposób aby zminimalizować ryzyko kradzieży lub uszkodzenia;
3. w przypadku posiadania garażu - parkowania samochodu w garażu.
4. parkowanie samochodów służbowych opisanych powyżej pracowników odbywa się także pod miejscem zamieszkania tych osób, gdzie znajduje się miejsce parkingowe lub garaż.

Podobna sytuacja dotyczy grupy pracowników mających normowany czas pracy, którzy również muszą pozostawać w dyspozycji Pracodawcy poza czasem pracy w określonych sytuacjach.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że oddanie do dyspozycji samochodu służbowego pracownikom i wyznaczenie miejsca garażowania w miejscu zamieszkania, wynikające z charakteru pracy na danym stanowisku, nie skutkuje powstaniem przychodu pracownika, o którym mowa w art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych o ile przejazdy te odbywają się wyłącznie w celach służbowych. W konsekwencji, przejazdy (dojazdy) pracownika z miejsca zamieszkania (garażowania samochodu) do miejsca realizacji zadań służbowych również poza wyznaczonymi godzinami pracy, nie będą generowały przychodu ze stosunku pracy. Przejazdy te bowiem stanowią realizację celu służbowego, jakim jest dbałość o powierzone mienie Starostwa, wyrażająca się poprzez garażowanie samochodu służbowego w miejscu gwarantującym jego bezpieczeństwo, a tym samym stałą gotowość do użytkowania samochodu służbowego ze względu na powierzone pracownikom obowiązki. Ustalenie miejsca garażowania samochodu służbowego, oddanego pracownikowi do dyspozycji za odpowiedzialnością materialną w celu wykonywania przez niego obowiązków wynikających z umowy o pracę, w miejscu jego zamieszkania gwarantującym bezpieczeństwo tego samochodu jest zasadne z punktu widzenia działalności Starostwa.

Reasumując, przejazdy pracowników z miejsca garażowania samochodów służbowych do miejsca wykonywania obowiązków pracowniczych nie będą powodować powstania po stronie pracowników przychodu ze stosunku pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych w postaci nieodpłatnego świadczenia z tytułu wykorzystywania samochodu służbowego do celów prywatnych, a w konsekwencji po stronie Wnioskodawcy jako płatnika nie powstanie obowiązek odprowadzenia zaliczek z tyt. podatku dochodowego.

Zatem żadna z opisanych przez Wnioskodawcę sytuacji związanych z przejazdem samochodem służbowym nie będzie skutkowałą uzyskiwaniem przychodu podatkowego dla pracownika.

Odnosząc się do powołanych pism urzędowych, tut. Organ informuje, że zostały one wydane w indywidualnych sprawach i nie mają zastosowania ani konsekwencji wiążących w odniesieniu do żadnego innego zaistniałego stanu faktycznego czy też zdarzenia przyszłego.

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej).

Powyższe unormowania należy odczytywać łącznie z przepisami art. 33 ustawy z 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193, z późn. zm.), wprowadzającymi regulacje intertemporalne.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, w dwóch egzemplarzach (art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2018 r., poz. 1302, z późn. zm.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała.

Zarządzenie Nr 645/V/2020

Burmistrza Gołdapi

z dnia 28 maja 2020 r.

w sprawie Regulaminu korzystania z samochodów służbowych Urzędu Miejskiego w Gołdapi

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 3 i art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz. 713) zarządza się, co następuje:

- § 1. Wprowadza się Regulamin korzystania z samochodów służbowych Urzędu Miejskiego w Gołdapi stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.
- § 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Kierownikowi Wydziału ds. Administracyjnych.
- § 3. Nadzór nad wykonaniem zarządzeniem powierza się Sekretarzowi Gminy Gołdap.
- § 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Burmistrz Gołdapi

Tomasz Rafał Luto

p.o. KIEROWNIKA WYDZIAŁU
ds. ADMINISTRACYJNYCH

SP1012. Róża Popławska

Załącznik do Zarządzenia Nr 645/V/2020
Burmistrza Gołdapi
z dnia 28 maja 2020 r.

REGULAMIN KORZYSTANIA Z SAMOCHODÓW SŁUŻBOWYCH URZĘDU MIEJSKIEGO W GOŁDAPI

§ 1. Ilekroć w regulaminie jest mowa o:

- 1) Urzędzie – należy przez to rozumieć Urząd Miejski w Gołdapi,
- 2) Burmistrzu – należy przez to rozumieć Burmistrza Gołdapi,
- 3) Zastępcy Burmistrza – należy przez to rozumieć Zastępcę Burmistrza Gołdapi,
- 4) samochodzie służbowym – należy przez to rozumieć samochód służbowy stanowiący własność Gminy Gołdap,
- 5) opiece nad samochodem – należy przez to rozumieć pracownika Urzędu Miejskiego w Gołdapi, któremu Burmistrz Gołdapi powierzył opiekę nad samochodem służbowym,
- 6) użytkownikowi samochodu – należy przez to rozumieć Burmistrza, Zastępcę Burmistrza, pracownika Urzędu upoważnionego do kierowania samochodem służbowym,
- 7) Regulaminie – należy przez to rozumieć Regulamin korzystania z samochodów służbowych Urzędu Miejskiego w Gołdapi.

§ 2. Regulamin ma zastosowanie do samochodów służbowych użytkowanych przez pracowników Urzędu Miejskiego w Gołdapi, z wyłączeniem samochodu specjalistycznego użytkowanego przez Straż Miejską w Gołdapi.

§ 3. Samochody służbowe wykorzystywane są wyłącznie do celów służbowych.

§ 4. Samochody służbowe przeznaczone są do wykonywania obowiązków służbowych przez:

- 1) Burmistrza,
- 2) Zastępcę Burmistrza,
- 3) pracowników Urzędu, posiadających odpowiednie uprawnienia do kierowania, na podstawie odrębnego upoważnienia Burmistrza.

§ 5. Osobom wymienionym w § 4 w pkt 1-2 może być przydzielony do wyłącznej dyspozycji samochód służbowy w celu realizacji obowiązków służbowych.

§ 6. Osoby wymienione w § 4 w pkt 1-2 z racji pełnionych funkcji i zapewnienia koniecznej dyspozycyjności na zajmowanym stanowisku mogą korzystać z codziennego dojazdu samochodem służbowym do miejsca wykonywania pracy i powrotu do miejsca zamieszkania. Takie przejazdy uważa się za przejazdy służbowe.

§ 7. 1. Pojazdy służbowe powinny być garażowane w garażach służbowych bądź na terenie specjalnie do tego wyznaczonym.

2. W jednostkowych, uzasadnionych przypadkach, jeżeli wymaga tego wykonanie zadania służbowego (np. wyjazd we wczesnych godzinach rannych lub powrót w późnych godzinach nocnych) dopuszcza się parkowanie samochodu w miejscu zamieszkania pracowników, o których mowa w § 4 pkt 3, za każdorazową zgodą Burmistrza.

3. Niedozwolonym jest nieuzasadnione parkowanie samochodów służbowych w miejscu zamieszkania pracowników, o których mowa w § 4 pkt 3.

4. Dopuszcza się stałe garażowanie lub parkowanie samochodów służbowych będących w dyspozycji osób, o których mowa w § 4 pkt 1-2, w miejscu zamieszkania tych osób, pod warunkiem właściwego zabezpieczenia go przed kradzieżą lub uruchomieniem przez osoby niepowołane.

§ 8. 1. Opiekun samochodu dokonuje zakupu paliwa na stacjach paliw wyłonionych zgodnie z ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych. Opiekun samochodu dokonuje również zakupu części zamiennych, materiałów eksploatacyjnych oraz usług niezbędnych w tym mycie i czyszczenie samochodu służbowego.

2. W przypadku dłuższych wyjazdów, zakupów wymienionych w ust. 1 dokonuje użytkownik samochodu, w razie zaistnienia takiej potrzeby.

3. Zakupione paliwo zostaje zaewidencjonowane w karcie drogowej na zasadach zgodnie z § 15 pkt 2 Regulaminu.

§ 9. Użytkownik samochodu zobowiązany jest do:

- 1) eksploataowania samochodów z zachowaniem bezpieczeństwa i ekonomicznych warunków jazdy, dbania o czystość użytkowanego pojazdu,
- 2) kierowania pojazdem zgodnie z przepisami prawa o ruchu drogowym,
- 3) przestrzegania obowiązujących norm zużycia paliwa,
- 4) dokonywania codziennej obsługi samochodów, ze szczególnym uwzględnieniem kontroli: oświetlenia, stanu ogumienia, poziomu oleju w silniku, płynu w układzie chłodniczym,
- 5) w przypadku zauważenia awarii, czy usterek możliwie szybkiego zgłoszenia ich przełożonemu,
- 6) w przypadku wypadku drogowego, kolizji, zaistnienia kradzieży samochodu, bądź elementów jego wyposażenia, niezwłocznego powiadomienia właściwego terytorialnie organu Policji oraz zgłoszenia za pośrednictwem wyznaczonego pracownika Urzędu w przewidzianym przepisami terminie szkody do ubezpieczyciela,
- 7) należytego przechowywania kluczy do samochodu oraz dokumentów samochodu.

§ 10. Opiekun samochodu zobowiązany jest do przestrzegania zapisów określonych w § 9 a ponadto do:

- 1) sporządzania zestawienia miesięcznych kart drogowych,
- 2) przestrzegania terminów wykonywania badań technicznych,
- 3) bieżące i rzetelne dokonywanie wpisów w dokumentach eksploatacyjnych samochodu służbowego.

§ 11. Wszelkie koszty wynikające z naruszenia przepisów ruchu drogowego a także nieuiszczenia opłaty z tytułu postoju w strefie płatnego parkowania pokrywa użytkownik samochodu.

§ 13. Użytkownikowi samochodu zabrania się udostępniania samochodu osobom nieupoważnionym.

§ 14. 1. Urząd ponosi pełne koszty z tytułu eksploatacji i utrzymania samochodów służbowych.

2. Kosztami utrzymania i eksploatacji samochodów służbowych są w szczególności:

- 1) zakup paliwa,
- 2) zakup olejów silnikowych i innych płynów eksploatacyjnych,
- 3) opłaty za myjnię i czyszczenie wewnętrzne samochodu,
- 4) zakup części zamiennych i podstawowych kosmetyków samochodowych,
- 5) opłaty za parkowanie,
- 6) naprawy i opłaty serwisowe,

7) opłaty za przejazd drogami płatnymi w ramach wykonywania obowiązków służbowych.

3. Wydatki poniesione na utrzymanie i eksploatację samochodów służbowych pokrywane są przez Urząd, po złożeniu przez opiekuna samochodu dowodu zakupu (faktura VAT) lub innego dokumentu dowodowego potwierdzającego wysokość poniesionych wydatków, zgodnie z obowiązującą w Urzędzie instrukcją obiegu i kontroli dokumentów księgowych.

§ 15. Ewidencjonowanie wykorzystania samochodów dokonywane jest wg poniższych zasad:

- 1) prowadzone jest przez opiekuna (użytkownika) samochodu na ponumerowanych kartach drogowych, z zachowaniem ciągłości zapisów w kolejnych dniach miesiąca,
- 2) w kartach drogowych wpisuje się daty, liczbę przejechanych kilometrów, daty i ilość zakupionego paliwa oraz trasę przejazdu z zastrzeżeniem pkt 3,
- 3) trasy przejazdów wpisywane są wyłącznie w przypadkach wyjazdu poza granice administracyjne gminy, w pozostałych przypadkach stosuje się zapis: „Jazda służbowa na obszarze gminy”, do którego używa się skrótu „JS-G”,
- 4) karty drogowo, z zapisem potwierdzającym stan licznika oraz godziny pracy, podpisywane są przez dysponenta samochodu.